

Byens Borgeres almindelige Interesser. Naar Tale er om Landvinding af større eller mindre Udstrækning, er der imidlertid Spørgsmaal om andre Interesser end dem, som Havnevæsenet har at varetage, idet dette ensidig maa se paa, hvad der tjener Havnen som saadan bedst. Den Kommune, hvori Havnen ligger, kan ikke være tjent med, at man uden at tage særligt Hensyn til Kommunen ordner Forholdet, og det allerbedste Eksempel i den Henseende have vi ved at se de to Udkast til Kontrakt, som ligge oppe i Bureauet. Ærede Medlemmer, som have studeret Sagen, ville der se, at det er ganske væsentlige Ændringer, som ere foretagne, efter at Sagen har været behandlet i Havneraadet, Ændringer, som for en væsentlig Del sigte paa at redressere det, man synes ganske at have set bort fra ved den første Behandling af Sagen, idet den Kontrakt, der er ændret, foreligger underskrevet. Her er Tale om en Kajgade paa 220 Fods Bredde, det er en Havneinteresse, men hvad der kommer bagved, bliver i høj Grad en kommunal Interesse. Det kan ikke være en saa stor Kommune som vor ligegyldigt, hvorledes et saadant Areal benyttes, hvorledes Vejforbindelsen bliver, om det kommer til at skille to Bydele paa en saadan Maade, at der fremkaldes Ulemper i sanitær, merkantil og andre Henseender. Det er heller ikke ligegyldigt, hvorledes man benytter Pladsen, om man krydser Planer, som Kommunen, der ogsaa har store Interesser at varetage, allerede har lagt. Det er derfor naturligt og ogsaa forudsat i den ofte citerede Lov af 7de April 1899, at man har stillet Kommunen sideordnet med Stat og Havnevæsen til at erhverve Ejendomsret, men den er netop ikke bleven sideordnet. Den ærede Finansminister udtalte oppe i Landstinget, at, da han saa denne Sag, var det hans Tanke, at det var maaske noget for Kommunen, men han fremhævede, at der var saa kort Tid til at spørge Kommunen, at han havde undladt at gøre det. Altsaa, den ærede Minister havde straks paa Følelsen, da han fik denne Sag at se, at det var egentlig en Sag, der maatte interessere Kommunen, Tiden tillod ham blot ikke at gøre det.

Naar man ved, at Sagen er kommen fortrolig til Havneraadets Medlemmer, saa at Kommunens Repræsentanter ikke have følt sig berettigede til — tværtimod endogsaa kunne siges at have et Forbud derimod — at behandle Sagen i Kommunalbestyrelsen, synes jeg, at saa er Forholdet

ikke saaledes, at man kan slaa sig til Ro med Lovforslaget, der vil give Ministeren og Havnevæsenet en Tilladelse til at disponere paa den Maade, de maatte finde Anledning til, over alle de Arealer, som der kan blive Tale om at indvinde endnu. Der er jo ikke noget til Hinder for, at det kan gentage sig, at Havneadministrationen træffer Aftale med private om Erhvervelsen af et Areal, og saa stilles der Kontrakt op, det kommer til Havneraadet, Kontrakterne ere imidlertid for saa vidt ordnede, og de paagældende ville kun staa ved deres Bud i en ganske kort Tid, der bliver ingen Tid til at forhandle med Kommunen, der ikke er bekendt med Sagen, før den kan blive det ad privat Vej derved, at dens delegerede i Havneraadet faa det at vide, og saa kan Adgangen til at gøre sin Interesse gældende ganske slippe Kommunen ud af Hænderne. Naar der derimod skal forelægges et Lovforslag her i Rigsdagen, gaar der dog i hvert Tilfælde nogen Tid, saa er man dog sikker paa fra Kommunens Side at blive bekendt med, at nu er der Tale om at disponere over saadanne Arealer. Det er jo ikke alene det, at Kommunen kan tænke sig at skaffe sig Herredømme over Arealer, købe Arealer, som allerede ere opfyldte, her drejer det sig om Planer, lagte inden for Havnevæsenet, som man ikke er bekendt med Planer om en betydelig Opfyldning, og en Opfyldning, man sælger, inden den har fundet Sted. Det er nemlig ikke saaledes som et Par ærede Talere have fremhævet, at der i Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse har været en afgjort Utilbøjelighed til at komme i Besiddelse af disse Arealer. Jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse oplæse blot et Par Linier af den Betænkning, som Borgerrepræsentationens Udvalg om denne Sag har afgivet, derved lyde saaledes: „Om Ønskeligheden af Kommunens Erhvervelse af disse Arealer har der været divergerende Meninger Udvalget; men vi ere enige om, at det under Hensyn til den i Magistraten herskende Tilbøjelighed til Købet i alt Fald vil være umuligt med den Tidsfrist, der staaar til Raadighed, at tilvejebringe en samstemmende Beslutning af Kommunalsbestyrelsen, gaende ud paa at erhverve Arealerne.“ Her var ingenlunde sagt, man var utilbøjelig til at købe, men man har følt det Pres, der laa paa Kommunalsbestyrelsen derved, at man var bekendt med, at det Konsortium, som havde gjort Bud paa disse Grunde, kun var bundet af dette Bud til 1ste Januar. Da der